

1175/2780 - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: خَرَجَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي سَهْمٍ مَعَ تَمِيمِ الدَّارِيِّ وَعَدِيِّ بْنِ بَدَاءٍ، فَمَاتَ السَّهْمِيُّ بِأَرْضِ لَيْسَ بِهَا مُسْلِمٌ، فَلَمَّا قَدِمَا بِتَرْكِبِهِ فَقَدُوا جِامًا مِنْ فِضَّةٍ مُخَوَّصًا مِنْ ذَهَبٍ، فَأَخْلَفَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ وَجَدَ الْجِامُ بِمَكَّةَ، فَقَالُوا: ابْتِعْنَا مِنْ تَمِيمٍ وَعَدِيٍّ، فَقَامَ رَجُلَانِ مِنْ أَوْلِيَائِهِ، فَحَلَفَا: لَشَهَادَتِنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا، وَإِنَّ الْجِامَ لِصَاحِبِهِمْ. قَالَ: وَفِيهِمْ تَزَلَّتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿وَإِنْ جَاءَكُمْ مِنْ بَنِي سَهْمٍ فَمَنْ مَاتَ بِأَرْضِ لَيْسَ بِهَا مُسْلِمٌ فَلَمَّا قَدِمَا بِتَرْكِبِهِ فَقَدُوا جِامًا مِنْ فِضَّةٍ مُخَوَّصًا مِنْ ذَهَبٍ فَأَخْلَفَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ وَجَدَ الْجِامُ بِمَكَّةَ فَقَالُوا ابْتِعْنَا مِنْ تَمِيمٍ وَعَدِيٍّ فَقَامَ رَجُلَانِ مِنْ أَوْلِيَائِهِ فَحَلَفَا لَشَهَادَتِنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَإِنَّ الْجِامَ لِصَاحِبِهِمْ﴾ قَالَ وَفِيهِمْ تَزَلَّتْ هَذِهِ الْآيَةُ

[المائدة: 106]

1175.2780. Ибн Аббос розияллоху анхумодан ривоят қилинади:

«Бану Саҳмлик бир киши Тамим Дорий ва Адий ибн Баддолар билан йўлга чиқди. Саҳмий бирорта мусулмон бўлмаган бир ерда вафот этди. Иккови унинг қолдирган нарсасини олиб келишганда тилла билан гул солинган бир кумуш жомни йўқотишган эди. Шунда Расулulloҳ соллаллоху алайҳи васаллам икковига қасам ичирдилар. Кейин жом Маккадан топилди. Улар: «Биз буни Тамим ва Адийдан сотиб олганмиз», дейишди. Шунда унинг (Саҳмийнинг) дўстларидан икки киши туриб: «Бизнинг гувоҳлигимиз манави икковининг гувоҳлигидан ҳақлироқ, ҳақиқатан ҳам жом ҳамроҳлариники (яъни Саҳмийники)», деб қасам ичишди. Улар ҳақида ушбу оят нозил бўлди: «**Эй иймон келтирганлар! ...ўртангизда гувоҳ бўлсин...**».

Манба: hadis.islom.uz

